MYSTERIET MILTON.

av

Edgar Wallace.

Forts. fr. föreg. nr.

— Jag kan inte ta emot någon. Vem är det?

— Det vet jag inte, miss. Det är en herre med helskägg.

Hon gick hastigt förbi flickan, över matsalen och ut i den lilla tamburen.

— Ni känner mig väl inte, sade mannen som stod vid dörren. Mitt namn är Bliss.

Hon blev förskräckt. Varför hade han kommit från Scotland Yard? Hade Maurice skickat honom i ett av sina anfall av oresonlig vrede?

— Var god och stig in.

Han åtlydde uppmaningen och tog långsamt av sig hatten, som om han till och med vore obenägen för att visa henne så pass mycket artighet.

— Er bror har ju blivit frigiven ur fängelset i dag — eller var det i går?

— I går, sade hon. Han kom hem i morse.

Till hennes förvåning talade han ej vidare om Johnny, utan upptog ur fickan en morgontidning och pekade på en spalt på första sidan. Hon läste den annons han utpekade

Z 2 Z. L Ba 4 T. QQ 57 g.
LL 418 TS. A 79 Bf.

— Vad betyder det? frågade hon.

— Det är just vad jag vill veta, sade Bliss och fixerade henne med sina mörka ögon. Det är ett budskap antingen från Kameleonten till hans hustru eller från hans hustru till Kameleonten, och det kan uttydas med tillhjälp av den chiffer som glömdes kvar här i förra veckan. Visa mig den.

— Jag beklager, mr Bliss, men den blev stulen — som jag tror, av....

— Av mig? Han smålog bistert. Ni trodde sådeles inte på den skepparhistorien jag berättade om att jag sett en karl klättra upp hit och följt efter honom? Jag har alla anledningar att tro att chiffren inte blivit stulen utan att den ännu är här och att ni vet var den är.

Hon hade en känsla av att han endast ville sätta henne på prov. Han såg ut som om han ville bli övertygad.

— Chiffern är inte här, sade hon lugnt. Jag saknade den om kvällen då jag kom hem och såg att här begåtts ett inbrott.

Hon undrade om hans egendomliga min uttryckte lättnad eller tvivel.

— Jag måste väl tro er på ert ord, sade han och vek ihop tidningen. Om ni säger sant, har ingen annan än Kameleonten och hans hustru chiffern.

Mary var litet förbryllad.

— Naturligtvis, om inte den person ni såg klättra upp hit..

— Det är min åsikt att det var Kameleonten själv, sade Bliss. Han hade ej tagit sina ögon ifrån henne under hela tiden medan han talade. — Är ni rädd för Kameleonten, miss Lenley?

Hon smålog trots sin oro.

— Naturligtvis inte. Det har jag ju sagt er. Varför skulle jag vara rädd för honom? Jag har inte gjort honom något ont, och såvitt jag vet är han inte den som vill bete sig illa mot en kvinna.

— Det gläder mig att ni har så hög tanke om den skurken, sade han i vänligare ton. Jag är rädd att jag inte kan instämma med er. Vad tycker ni om Meister?

Det frågade alla henne, det började irritera henne litet, och han måste ha sett detta, ty han fortfor hastigt utan att vänta på svar:

— Ni måste hålla uppsikt över er bror, miss Lenley. Han är mycket tanklös.

— Det tycker Maurice Meister också, måste hon svara.

— Verkligen? — Svaret tycktes roa honom. — Ja, sedan var det intet mera. Ursäkta att jag har stört er.

Han gick till dörren och vände sig om.

—Wembury är en hygglig karl, eller hur? Litet för livlig av sig, man ganska älskvärd?

Ej heller nu väntade han på svar, utan stängde dörren efter sig, och då hon öppnade den såg hon honom skjuta igen farstudörren. Själv måste hon gå ut; butikerna stängdes ej förrän klockan sju, och kvällen var den enda tid hon hade till att göra uppköp. Hon satte upp en förteckning på allt vad Johnny tyckte om och slog ifrån sig den bedrövliga möjligheten att hon kanske ej längre skulle få hushålla för honom.

Med en korg på armen gick hon till Lewisham High Road och höll på en timme med sina uppköp. Då hon var på hemväg till Malpas Mansions såg hon en lång karl gå framför henne. Han var klädd i grå överrock, men hon kunde ej ta miste på dénna hasande gång och denna böjda rygg. Hon ämnade gå förbi honom utan att säga något, men nästan innan hon hunnit fram till honom, tilltalade doktor Lomond henne utan att vända på huvudet.

— Det är roligt att se en ung dam med torgkorg, sade han, men äggen som ni köpte voro inte färska.

Hon skrattade. Det var första gången på den dagen som hon känt sig frestad att dra på munnen.

— Jag visste inte att jag stod under polisbevakning, sade hon.

— Nej, det är märkvärdigt nog, inte många som veta det, sade han torrt. Men jag iakttog er i handelsboden — ni är bra lättrogen. De nyvärpta äggen som ni köpte äro jämnåriga med sagofågeln Rocks ägg. — Då han vid skenet av ett butiksfönster såg att hon såg ängslig ut fortfor han: Jag skall säga er en sak, miss Lenley: jag är en skarp iakttagare. Jag iakttager ägg huvudskålar, käkar, näsor, ögon och detektiver. Var mr. Bliss obehaglig? Eller var det bra en vänskaplig visit?

— Vet ni av att mr. Bliss har besökt mig? frågade hon förvånad.

Han nickade.

— Han har hållit till här på eftermiddagen. Då han kom till Malpas Mansions räkade jag gå förbi och sade god dag till honom, men han är en tvärvigg, okänslig för vänlighet.

— Vaktar ni någon nu? frågade hon skälmaktigt och blev förvånad då han pekade framför sig.

— Där är han, sade han.

— Mr. Bliss? Hon tittade inåt mörkret, och vid skenet av en gatlykta såg hon nu centralinspektörens spänstiga figur.

— Han intresserar mig, den där karlen, erkände Lomond. Han är mystisk, och mystiska saker äro mycket tilldragande för vanligt prosaiskt folk som jag.

Hon lät honom fortsätta sin skuggning och kom hem till Mansions samtidigt med Johnny. Han var vid gott lynne, skämtade med henne om hennes uppköp och utlade dystra aningar om deras inverkan på hans matsmältning. Hon kunde ej komma ihåg när hon senast hade sett honom vid det lynnet. Sedan sade han något som gladde henne.

— Den där Wembury är det ingenting ont med, när allt kommer omkring. Det påminner mig om att jag måste gå till Flanders Lane och anmäla mig.

Det hörde hon med en viss oro.

— Du är villkorligt fri, Johnny, inte sant? Om någonting hände, jag menar om du bure dig dumt åt igen, skulle du få avtjäna hela straffet?

— Om jag bär mig dumt åt igen? upprepade han skarpt. Vad menar du? Nu är det du som är dum, Mary. Jag ämnar föra ett högst respektabelt liv.

— Men om du....?

— Då skulle jag naturligtvis få avtjäna den återstående tiden av mitt straff förutom vad jag ytterligare kunde bli dömd till. Men det är högst osannolikt att jag kommer att bära mig dumt åt, som du uttrycker dig, så att det behöva vi inte ta med i räkningen. Jag antar att du har slutat hos Meister för i dag? Om en vecka eller så hoppas jag att du skall sluta hos honom för alltid. Jag tycker inte om att du arbetar där.

— Jag vet det, Johnny, men..

— Jag förstår. Du arbetar dåligt om kvällarna?

Den frågan kunde hon upprikt besvara med nej.

— Så mycket bättre. Det är bäst att du bara träffar Maurice under äffärstiden.

Han tände en cigarett och blåste ut rök i luften. Han försökte bemantla den osanning han nu måste säga henne.

— Jag kanske kommer sent hem inatt, sade han liksom i förbigående. En bekant har bjudit mig på supé i West End. Det har du väl ingenting emot?

Hon skakade på huvudet.

— Nej. Hur dags kommer du hem?

Han funderade litet innan han svarade.

Forts. i nästa nr.

För fri handel inom brittiska Imperiet.

Konsul Olof Hanson uttalar sig om sin första parlamentssession.

Forts. fr. sid. 1.

viss lindring på många håll, och att det också varit behövligt. "Arbetslöshet är väl emellertid en samhällsåkomma vi komma att få dragas med för all framtid, men det gäller givetvis att begränsa den så mycket som möjligt. Frågan om arbetslöshetsförsäkring kommer möjligen upp nästa session."

Samtalet övergår till kommersiella spörsmål och vi framställa en fråga om den nya tullagens inflytande på de brittiska preferenserna och handelsförbindelserna mellan Canada och Storbritannien.

"Otvivelaktigt kommer den att få ett stort inflytande just i detta hänseende. För egen del är jag en varm vän av de brittiska preferenserna. Det borde helt enkelt kunna arrangeras full frihandel mellan alla imperiets stater. Och vi ha mer än en gång hört påpekas hur betydelsefullt det är för Canada att skaffa en marknad för sina varor. Det brittiska imperiet erbjuder den bästa marknad över huvud taget, och jag kan icke egentligen se någon fördel av att ha några tullmurar alls mellan de olika staterna. Helt säkert kommer man att justera och revidera en hel del av de nu föreslagna tullarna, som så brådstörtat genomfördes under senaste sessionen.

Frihandelssystemet skulle kunna avhjälpa det svåra och nästan olösliga arbetslöshetsproblemet i England genom att stabilisera industrien och tillverkningen av varor, som sedan skulle kunna avsättas inom imperiet. Vi här i Canada skulle kunna ge större arbetsmöjligheter åt vårt folk, om vi finge avsättning för vårt timmer, vårt papper o. a. huvudprodukter, vetet ej att förglömma. Vår timmerindustri här i landet lider ganska väsentligt ifråga om avsättningen till England av dumpingen från Ryssland och konkurrensen från de skandinaviska länderna.

Jag vet att jag i detta fall vänder mig mot mitt eget fosterland, men jag ser saken ur canadensisk synpunkt och det är ju ej annat än fullt förklarligt.

Jag tror, att vi genom ett noggrant studium av interimperial handel skulle kunna inhämta många upplysningar, som senare skulle bli av oskattbart värde, när det gäller att stabilisera vår industri, öka våra handelsförbindelser och vinna en större och rikare marknad. Det samma gäller ju helt naturligt för de andra staterna i Imperiet."

Konsuln har talat sig varm medan samtalet rör sig om ekonomiska förhållanden och affärer i allmänhet, passa vi på att skjuta in en fråga om det allmänna affärsläget och om utsikterna till en förbättring. — "Det lär väl dröja en tid ännu. Kanske till och med ett par år, om det vill sig illa. Det går nog lätt att komma ned i vägdalen, men uppåt.... Vi få väl hoppas, att vi nu nått botten i alla fall. Det är ingen idé att se för dystert på framtiden", säger konsuln och stoppar de hornbägade i fickan. Han knackar ur pipan, som slocknat under den livliga redogörelsen över interimperial handel, ett område, som tydligen intresserar den praktiske affärsmannen, och inom vilket han tycks känna alla vinklar och vrår.

Den lilla gesten med pipan markerar övergången mellan intervju och småprat. Han blir plötsligt medelssam och njuter riktigt av att få tala om sina intryck av ministrar, sessioner, ceremonier och mycket annat, som fångat hans intresse i Ottawa. Ögonen lysa i kapp med den lilla nattlampan, som sprider sitt varma sken över rummet på Fort Garry. Han smäller och skrattar åt minnet av angenäma episoder i kretsen av kollegor bland landets fäder, och han låter ana en smula av sin berättigade stolthet att vara den förste, utom engelska imperiet, födde europée och skandinav, som tagit plats i det stätliga parlamentshuset i Ottawa. Han talar om sin valkampanj och de många ansträngande resorna i samband med densamma. Han gör små ironiska anmärkningar över korridorpolitik och nättliga diskussioner mellan "vördiga nybörjarledamöter", som i tankarna skriva lagar till landets välfärd. Allt i en lätt berättarton, som fängslar åhöraren och frapperar genom sin malande uttrycksfullhet.

—"Ja, det här det skriver du inte om, förstår du. Det blir mellan oss. De är ju förresten oväsentligheter i alla fall. Det intresserar ingen", säger han och skrattar.

Oss intresserar det i varje fall, och i tankarna uttala vi en stilla förhoppning, att han måtte fortsätta.

Men vare sig det rör sig om allvar eller skämt, om småprat eller uttalande sagda för offentligheten, är det något så uppriktigt och äktsvenskt ärligt i hela konsul Hansons väsen, att man känner att man framför sig äger en av den gamla stammens kärnkarlar, som vet vad han vill och vad han säger. En man i ordets rätta bemärkelse.

Det är lätt att förstå att han gjort ett fascinerande intryck på sina kollegor i Ottawa. Hans vakenhet och livliga intresse för allt som händer och sker omkring honom, hans praktiska sinne och hans demokratiska tänkesätt gör honom till en av dem som uppmärksammas även om de med hans så typiska anspråkslöshet skulle vilja intaga en plats mera i skymundan.

Och att vi ha rätt i denna vår uppfattning, framgår kanske av ett yttrande i parlamentet, fällt av mr. Malcolm: "Han är en praktisk man av skandin. härkomst, en man som vet vad han talar om" och "regeringen är att gratulera till att få mottaga ett så praktiskt förslag, som nyss framställts av min vän, mr. Hanson. Det är hans såväl som min uppfattning att man är bättre av att försöka finna arbete för vårt folk, än att diskutera Versaillesfördraget. Det är ju därför sessionen kallats."

Och som ett ytterligare stöd för vår uppfattning förtjänar följande lilla episod att förtäljas.

Efter slutat samtal gör konsuln sällskap till nedre vestibulen, där vi sammanträffa med f. v. talmannen i underhuset, mr. Fred Johnson. Samtalet rör sig om skandinavernas insats i landets politiska liv, och som avslutning utbrister mr. Johnson entusiastiskt: "And, my dear friend, you can be proud over your Olof Hanson. He has made good already in Ottawa. He is a practical man and that's what we need."

Vi söka med ögonen konsul Hanson och önska betyga vår erkänsla. Men var är han? Han var ju med alldeles nyss?

"That's the way he is. He went away, when we started to speak about him," säger mr. Johnson smålenende och nickar, som om han ville säga på ren svenska: Jo du, de' ä' en karl de'.

Elje.

Hon. Harry Stevens.

Forts. fr. sid. 3.

Stevens kraftiga yrkande på en revision av banklagen är ett annat resultat av hans studier av nationella och internationella ekonomiska förhållanden. Canadensiska bankmän och finansiärer ha lärt sig respektera den ovanlige parlamentarikern, som visade sig sitta inne med så goda kunskaper och ett så gott grepp om alla komplikationerna inom deras område, och det var genom hans tillskyndande, som man företog en hel del ändringar och förbättringar ävensom tillägg till lagen, när den senast reviderades. Det var återigen tack vare den kampanj, han drev i samband med kursfallet på den tyska valuten, varigenom tyska exportörer kunde draga fördel på de brittiskas bekostnad, som man kom att genomföra en förändring i tullagen. Det ovan sagda bidrager helt säkert också att förklara, varför Stevens åtnjuter ett så stort anseende och en sådan popularitet bland canadensiska affärsmän, och också varför såväl mr. Meighan som mr. Bennett ha valt honom till landets handelsminister.

Stevens har icke övertagit sitt departement med några nya ideer beträffande teorierna för vårt handelsliv. Han kommer att hålla mindre välformade tal om detsamma, än vad landet tidigare hört av sådana akadem. politiker, som Sir Richard Cartwright och Sir George Foster. Men vad han kommer att kalla till sin hjälp och till hjälp också för Canadas industri, är ett starkt, praktiskt grepp på kommersiella realiteter, en okuvlig industri, en uppriktig och ärlig önskan att skaffa en marknad både hemma och utom lands. Ej heller kommer han att uteslutande koncentrera sig på landets utrikeshandel. En varm förkämpe och ivrare för en hemmamarknad, kommer han att ägna stora delar av sin energi och sina krafter åt en kraftig "made-in-Canada"-kampanj. Han önskar känka detta mycket vanliga, men tyvärr föga praktiserade slagord en verklig, inre mening till fördel och nytta för canadensiska producenter. Mr. Stevens har också redan börjat en sådan kampanj i detta syfte, och kommer att kämpa för handel med hela världen, men först o. sist för en god och stabil hemma-marknad.

I sitt personliga och privata liv är Stevens en demokratisk, älskvärd och på många sätt vinnande personlighet. Han har arbetat och farit över så gott som hela världen, han har sett och vistats i så många, vitt skilda miljöer, att han fått en viss världsmannabetoning över hela sitt sätt. Det verkar fängslande och tilldragande, gör honom till en intressant figur bland våra ledande män.

Han har icke heller låtit politiken taga överhand över sina intressen. En man, som i unga år tänat sitt bröd som lärare, som deltagit i striderna på Philippinerna och i Kina, som arbetat i lag med äventyrare och lycksökare i olika gruvläger i British Columbia och som slutligen kämpat sig fram ur allt detta för att bli mäklare, farmare, parlamentariker och minister har haft alltför många intressen har sett och lärt för mycket av livet för att kunna bli ensidig.

Icke långt från Vancouver ligger en liten farm, där Harry Stevens brukar tillbringa sina dagar, då han icke befinner sig i parlamentet. Det är en ytterst vanlig liten gård, med alla en farms tunga sysslor och tusen och en uppgifter, och ingen är mera förtrogen eller ivrig att gripa sig an med dem än just den man, som nu är en mäktig minister i kabinettet. Även för andra saker, för böcker och sällskapsliv, för den praktiska sidan av kyrkoarbetet, för allt som innebär en samhällelig förbättring, har han haft ett brinnande intresse. I likhet med sin ledare, mr. Bennett, har Stevens föga intresse för vanlig rekreation och avspänning. Golf har aldrig lockat honom. Han brukar själv säga att han föredrager att gräva med en spade hellre än med en mashie. Klubbrummen och spelborden i parlamentsbyggnaden i Ottawa besöker han aldrig. Önskar han vila hjärnan, läser han han något lätt och han har gott sinne för humor. Önskar han kroppsövningar, plöjer han eller häver hö.

Harry Stevens är nu i sitt 52 år. Han har haft ett innehållsrikt och mödosamt liv, fyllt av hårt arbete, av spännande äventyr, av misslyckanden och nederlag, men också av triumfer. På sin nya post — den viktigaste han hittills kallats till — kan han komma att begå misstag och lida nederlag men om så sker, beror detta icke av brist på energi, arbetskapacitet, förmåga eller på beslutsamhet i sin avsikt att tjäna, sitt land och sitt folk.

Sverigenyheter.

Forts. fr. sid 6.

tre år på plats, som förbundsstyrelsen äger att betämma.

Socialstyrelsens anslagsäskanden. Socialstyrelsen har vid avgivandet av sitt förslag med äskanden för nästa budgetår utgått från att den nuvarande organisationen bibehålles i huvudsak oförändrad. En huvudpost som behöver höjas är däremot förslagsanslaget till sjukkasseväsendet, nu 3,670.000 kr., vilket för nästa budgetår upptagits till 3.940.000 kr. beroende på ökningen i sjukkassornas medlemsantal och den ökade sjuklighet som man synes böra räkna med såsom en tills vidare bestående företeelse.

Den största anslagsökning n rör posten till främjande av nykterhetsnämndernas verksamhet, vilken föreslås höjd från nuvarande 40.000 kr. till 225.000 kr. Även på ett annat sätt förordar styrelsen en lättnad i kommunernas hitörande kostnader, nämligen vid anstaltsvård för alkoholister. Enligt styrelsens förslag bör den s. k. vårdavgiften ävensom beklädnadsersättningen, vilka kostnader kommunerna i regel ha att bestrida nedsättas till sammanlagt endast 50 öre pr. vårddag och staten vidkännas en ungefär motsvarande höjning av statsbidraget.

Läroverken behöva 75 nya lärare. För nästa budgetår beräknar skolöverstyrelsen ett behov av sammanl. 75 nya ämneslärartjänster vid de allmänna läroverken, nämligen 8 rektorstjänster, 20 lektorstjänster, 28 adjunktstjänster och 19 ämneslärarinnebefattningar, varigenom den ordinarie ämneslärarepersonalen skulle komma att utgöras av 127 rektor, 359 lektorer, 928 adjunkter och 197 ämneslärarinnor eller sammanlagt 1,511 befattningshavare. I 1927 års plan för lärarbehovet hade räknats med 1.646 tjänster, varför nuvarande förslag innebär en minskning med 35 tjänster.

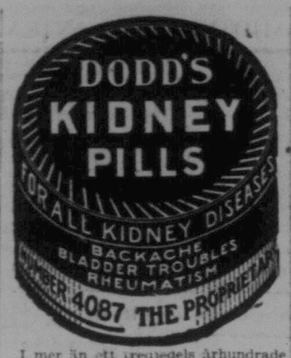

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggvärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för $2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot förskottslikvid.

Robin Hood FLOUR

Gör Bättre

Bröd, Kakor & Bakelser

Värk-Plåga-Förkylning

Använd "Yellowfoot" Skaller ormsoljeliniment

För behandling av ömma fötter, reumatism, neuralgier, etc. Vi sälja två endollarsflaskor Skallerormsolja och en dollarask blodreningstabletter för fjorton dagars kur, allt värt $3 för endast $2. Sändes frankofritt, insänd "money-order".

HOUSEHOULD PRODUCTS CO.
Department K.
615 Main Street,
Winnipeg, Man.

Låt oss visa Eder!

Ni kommer säkert att bli intresserad av vår utställning av apparater för hem- och industribruk av gas. Den pågår för närvarande i våra lokaler vid Assiniboine Ave.

Ring: 842 312 eller 842 314.

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY

"Your Guarantee of Good Service"

Fyra butiker:
Power Building, Portage & Vaughan st. Marion & Tache, St. Boniface; 1841 Portage ave., St. James; 511 Selkirk ave.

AALBORG AKVAVIT

EN ÖVER HELA VÄRLDEN BERÖMD APTITRETARE. AALBORGS TAFFEL AKVAVIT ÄR DEN ENDA ÄKTA DANSKA AKVAVIT, SOM EXPORTERAS TILL CANADA.

NI SKALL FINNA ATT INGEN APTITRETARE KÅN VARA MERA FRISK OCH BEHAGLIG I SMAKEN.

Denna annons är icke beordrad av Kontrollstyrelsen för Spirituosa eller av regeringen i provinsen Manitoba.

Njut av den äkta akvaviten!

Den utmattade pinan av hämorrojder bragt till ett slut.

Tusentals personer välsigna denna berömda örtsalva

Finnar och hämorrojder orsaka en utmattande pina och ofta allvarliga blodförluster. Den underbara örtsalvan Zam-Buk äger en enastående helande verkan på svullna ådror och värkande delar. Zam-Buk hämtar sin helande och mildrande verkan från örtextrakter av speciellt värde för undanrödjande och avvärjande av alla plågor. Zam-Buk har en enastående meritlista.

Det bästa beviset.

Mrs. R. L. Garber, 2524 Ohio Avenue, Southgate, California, till yrkes sjuksköterska, skriver som följer:— "Min man plågades av hämorrojder i många år, men för ett år sedan blev hans tillstånd akut, och han kunde varken sova eller röra sitt arbete. Han sökte lidande förgäfves alla slags kur, hade köpt salvor och liniment, som kostade honom hundratals dollars, utan att han erhöll någon lindring. Slutligen fick han av en vän en ask Zam-Buk. Efter att ha försökt det för en enda dag, fick han en mycket enthusiastisk ask. Han fortsatte med behandlingarna, och när han förbrukat en andra ask, blev han fullständigt befriad från den obehagliga smärtan och kunde åter upptaga sitt arbete."

Mrs. F. Barrett, Alberta, skriver:— "Vi ha begagnat Zam-Buk allteftersom jag var en ung flicka, och jag har aldrig sett den sela i sin verkan. Min make, som lidit av värkande hämorrojder i många år, säger att den helande verkan, som Zam-Buk besitter helt enkelt är underbar."

Den ojämförliga succes som Zam-Buk gjort ligger förborgad i dess originella och värdefulla sammansättning. Zam-Buk är sammansatt av vissa örtextrakt av helande, lindrande och antiseptisk verkan. Zam-Buk undanrödjer varje plåga och kläda. Den går till roten av sådana åkommor som eksem, dåliga ben, röta, skalpsjukdomar, smittosjukdomar, variga sår, etc. och är dessutom ett ypperligt läkemedel för alla sårskador. Zam-Buk salva kostar 50 c. per ask, Zam-Buk antiseptiska tvål 25 c. pr st.